

РЕШЕНИЕ

№ 2478

гр. Пловдив, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Мария Д. Личева Гургова

при участието на секретаря Мария Г. Христова
като разглежда докладваното от Мария Д. Личева Гургова Гражданско дело №
20215330108521 по описа за 2021 година

Производството е по иск с правно основание член 288 ал.12 от Кодекса за
застраховането/отм/ вр. с § 22 от Преходните и заключителни разпоредби на КЗ от
01.01.2016 г., във връзка с чл.45 от ЗЗД.

Ищецът ГАРАНЦИОНЕН ФОНД София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет. 4, представляван
заедно от.... М... К....и С..... С..... С.М., съдебен адрес: гр. П..., ул. „Ш.... с..... в исковата
си молба против Т. С..... П. ЕГН ******, от с. Й.... Г...общ. С..... обл. П.... иска да бъде
осъден ответника да заплати на ищеца сумата от 7 700,89 лева, представляваща обезщетение
за имуществени вреди възстановени на Н... Б....на Б... А.... З..... (НББАЗ) във връзка с
претенцията на Н..... б.... на а.... на Г.... за щетите по увредените л.а. “Т.... А....., настъпило
на, ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба до
окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси, както и
юрисконсултско възнаграждение.

Твърди, че на основание чл.288а, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (отм.) сега чл. 559,
ал. 1 т. 1 от Кодекса за застраховането и Споразумение между Компенсационните органи и
Гаранционните фондове отна основата на чл.6 от Четвърта Моторна Директива
2000/26/ЕЕС), във връзка с предявената напретенция от НББАЗ при спазване на
законоустановения срок по щета №, Гаранционен фонд е възстановило на Н.... Б.... на
Б... А... З...(НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата 7 700,89 лв. чрез
банков превод на като парична равностойност на 3 937,40 евро по курса за деня, от които
3 180,00 евро обезщетение, 734,40 евро такса обработка по ф-ра ******. На осн.
чл.288а ал.2 от КЗ (отм.) на посочената дата Фондът възстановил в пълен размер всички

суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Г.... Твърди, че към датата на образуване в ГФ на щета № международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Г.... чрез изплащане на обезщетение в размер на 3 937,40 евро, ведно с всички гореописани разходи за щетите по увредените л.а. "Т.... А..... е вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на Г..... в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС с прилагането от българското бюро на чл.282 и следв. от КЗ (отм.). В производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението били направени разноси, които на осн. чл.288а ал.2 от КЗ (отм.) Фондът задължително възстановявал. Виновен бил ответникът Т. С.... П., който на при управление на лек автомобил „О.... на кръстовище ударил в задната дясна част л.а. "Т....., който в резултат на удара е ударил в задната част паркирания л.а. "V.... G..... и така причинил процесното ПТП. В нарушение на чл. 260 от КЗ (отм.) сега чл. 490 от Кодекса за застраховането ответникът управлявал увреждащия л.а „О..... без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност" към датата на ПТП. Твърди, че с регресна покана поканили ответника да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но и до днес лицето не е погасило задължението си.

Ответникът Т. СТ. П., чрез назначения му Р.П., заявява, че предявеният иск е неоснователен и недоказан. Твърди, че от така изложеното, на първо място, счита, че от представените по делото документи не става ясно по какъв начин и въз основа на кое решение, респ. акт на компетентен съдебен или друг орган е установена по категоричен и безсъмнен начин вината на ответника за причиненото ПТП. Твърди, че сложният фактически състав, от който възниквала предвидената в разпоредбите на чл.559 от КЗ регресна отговорност на ответника, включвала следните подлежащи на доказване юридически факти: възникване на застрахователно събитие - пътнотранспортно произшествие на територията на Република Б.... или на територията на друга държава членка, причинено от моторното превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република Б....; липса на застрахователен договор за застраховка "Гражданска отговорност"; изплатено застрахователно обезщетение от компенсационен орган на държава членка; възстановяване на изплатените суми от Гаранционния фонд. При наличието на тези предпоставки, Гаранционният фонд, като лице, изпълнило чужд дълг, разполагало с регресен иск против прекия причинител на вредата и може да се суброгира в правата на увредения субект до размера на изплатеното обезщетение. Твърди, че основателността на регресната претенция предполагала доказване и на деликтно правоотношение, пораждащо валидно задължение на длъжника за възстановяване стойността на причинените вреди вследствие виновното му и противоправно поведение. От така изложеното до тук, безспорните обстоятелства по делото били следните: възникването на застрахователно събитие в държава - членка на ЕС с участието на водач на моторното превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България; липса на валиден застрахователен договор за застраховка "Гражданска отговорност"; изплатено

застрахователно обезщетение от Националното бюро на Българските автомобилни застрахователи и възстановяване на изплатените суми от българския Гаранционен фонд. Счита, че спорен факт в настоящия случай се явявала вината на ответника по делото за причиняване на визираното ПТП в Г... Съображенията му били следните: На първо място, въпросът за вината попадал в обхвата на приложимото право по силата на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на съвета от 11 юли 2007 година, относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“), съгласно който освен ако не е предвидено друго, приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от неправомерно увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт. Доколкото в конкретния случай произшествието е настъпило на територията на Гърция, приложимо било гръцкото право относно всички елементи на фактическия състав на неправомерното увреждане, в това число относно вината и определяне размера на дължимото обезщетение. От представения протокол за пътно-транспортно произшествие № на п..... обаче не ставало ясно кой от водачите е виновен за настъпилото ПТП. Единствено в графа на протокола „Забележка“ били записани твърдения на единия от водачите, че ответникът, управлявайки лек автомобил „О.....се е ударил в задната дясна страна и в резултат на удара след това се е ударил в третия паркиран автомобил (автомобил „V..... G..... Твърди, че липсвали каквито и е доказателства, в това число решения, респ. актове на съответните компетентни съдебни и/или други компетентни институции в Г.....от които да може да се установи, че ответникът има вина и същият следва да понесе изцяло наказателната отговорност за настъпилото ПТП и причинените имуществени вреди. Твърди, че нямало данни и ответникът да е признал изцяло вината си и да е поел отговорността за причинените вреди. Единствено в допълнение към горепосочения протокол, направено на дата, било записано, че: „след проучване и издирване от страна на Службата ни, на дошъл първият в..... който заявил, че е управлявал СО....”. В протокола обаче липсвал текст досежно обстоятелството кой от водачите е виновен и дали причинените щети съответствали на механизма на настъпилото ПТП.

На следващото място, липсвал, респ. не била представена по делото автотехническа експертиза от вещо лице, от която да може да се установи механизма на причиняване на ПТП, както и вида и размера на причинените щети по автомобилите. От така изложеното счита, че вината на ответника не е доказана по безспорен и безсъмнен начин. За да е налице фактическият състав на неправомерното увреждане, счита, че следва да бъде доказано по безспорен начин противоправно действие на ответника, настъпване на вреди в патримониума на засегнатите лица и причинно-следствена връзка между деянието и вредоносния резултат и виновно поведение на дееца. А от наличните по делото данни, счита, че не може да се установи въз основа на какви решения, респ. актове на съответните компетентни съдебни и/или други компетентни институции в Г.....Националното бюро на Българските автомобилни застрахователи, а впоследствие и Гаранционен фонд са изплатили обезщетенията на пострадалите лица. Счита, че Националното бюро на Българските

автомобилни застрахователи, а впоследствие и Гаранционен фонд не са имали задължение да изплащат претендираното от гръцкия застраховател обезщетение предвид, че липсвали доказателства досежно виновно поведение от страна на ответника по настоящото дело за причиняването на вредите. Съгласно чл.288а, ал.1, т. 1 от отменения КЗ, аналогичен на чл. 559, ал.1, т. 1 от действащия КЗ, Гаранционният фонд възстановявал суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република Б.... и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят. Анализът на тази разпоредба сочел, че към момента на плащането е необходимо вината на водача, чието моторното превозно средство обичайно се намира на територията на Република Б.... да бъде безспорно установена. В случай, че има съмнение за това. Гаранционният фонд е длъжен да направи всички относими възражения, вкл. тези, с които е разполагало лицето, в чиито права Гаранционният фонд се е суброгирал. Следователно, за да може да бъде ангажирана отговорността на едно лице, необходимо било безспорно да бъде доказана неговата вина за настъпване на застрахователното събитие. Съответно определянето на виновното лице следвало да стане по правото на държавата-членка, на територията на която е настъпило произшествието. На следващо място, в исквата си молба ищецът твърдял, че към датата на настъпване на инцидента - автомобилът, управляван от ответника, нямал сключена застраховка „Гражданска отговорност“, Застрахователна полица с №е била прекратена на дата с посочена причина за прекратяване: „невнесена вноска“. Липсвали обаче данни по делото, от които да може да се установи, че застрахователят по застрахователна полица с № BG/08/115001974387 законосъобразно е изпълнил изискванията, предвидени в 4 Този файл е копие на електронно подписан документ. разпоредбата на чл.368, ал.4 от КЗ, респ. чл.202,ал.2,изр.2 от КЗ(отм.) за прекратяване на застрахователния договор поради неплащане на пълния размер на разсрочена вноска от застрахователната премия. Съгласно законовата уредба материалните предпоставки за упражняване на потестативното право на застрахователя да прекрати застрахователния договор чрез т. нар. фингирано връчване на писмено уведомление до застрахования за прекратяването на застрахователния договор са: 1) да е уговорено разсрочено плащане на дължимата застрахователна премия; 2) в застрахователния договор изрично да е уговорена правната възможност за автоматично прекратяване на договора след изтичане на 15 дневен срок от падежа на разсрочената вноска от застрахователната премия; 3) застрахованият да не е изпълнил своето правно задължение за заплащане на съответната разсрочена вноска от уговорената застрахователна премия в 15-дневен срок от настъпването на нейната изискуемост. Следователно, незабавното (автоматично) прекратяване на застрахователния договор чрез фингирано връчване на писменото уведомление настъпвало с изтичането на 15-дневен срок, като не било предпоставено от връчването на писмено предупреждение. По делото обаче липсвали доказателства, от които да може да се установи, че са били изпълнени законовите изисквания от страна на застрахователя за прекратяване на застрахователна полица с № Нямало данни и на колко вноски е било разсрочено плащането на застрахователната премия и в срок до кои дати е следвало същите

да се платят. Моли съда, да отхвърли предявеният иск като неоснователен и недоказан.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От представения по делото в заверен препис и превод от заклет преводач Протокол за ПТП се установява, че нав района на Община В...., улица К....., е настъпило ПТП с материални щети и напускане на А. Като.... е посочено МПС счастно МПС от страна Б.... без зелена карта, с водач Т. С..... П., а катое посочено МПС с..... с водач К.... В..... С....

В протокола е отбелязано в графа „Забележка:“, че по декларация на МПС, го е ударил в задна дясна част и като последица от сблъсъка се е сблъскал във В паркирано превозно средство. Предадена е една регистрационна табела с български цифри, която е била изоставена на мястото на произшествието.

В поле е отбелязано, че след разследване и издирване от службата на ... се е явил, който е заявил, че е шофирал МПС с рег. номер.... марка О....

Представена е справка от базата данни на ИЦ към ГФ, на база подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите/л.11 от делото/, съгласно която застрахователната полица за застраховка ГО на МПС с ДКНе прекратена поради невнесена вноска.

Представени са като доказателства писма по полицейските доклади за ПТП, Доклад по щета №, както и платежни документи, от които се установява, че Националното бюро на автомобилистите на Г.... е изплатило щетите на пострадалото МПС в размер на 3 937,40 евро, а Гаранционен фонд е възстановило същата сума в левовата ѝ равностойност – 7 700,89 лева чрез банков превод на 25.07.2016 г.

Останалите представени доказателства не променят направените изводи на съда.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

За да бъдат уважени предявените искове е необходимо по делото да бъде установено наличието на определените в закона предпоставки, а именно – настъпилото ПТП по вина на ответника, който е управлявал МПС без задължителна отговорност „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, причинени щети на увреденото МПС и техния размер, причинната връзка между механизма на ПТП и нанесените щети, че е изплатил застрахователно обезщетение в посочения размер и полза на увредения.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване, като следва да установи онези свои правоизключващи и правопогасяващи възражения, които са за положителни факти, че има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

От събраните по делото доказателства, безспорно се установява, че на на.....в района на Община В.... улица К..... е настъпило ПТП с материални щети, като виновене ответника Т. С.... П..

Съгласно чл. 20, ал. 1 ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се

съобразяват с атмосферните условия, с reliefa на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

Следователно е налице противоправно поведение на ответника, доколкото последният е нарушил е правилата на движение и в резултат на това противоправно поведение е настъпило процесното ПТП. Ето защо, съдът приема, че ПТП е настъпило именно в причинна връзка с поведението на ответника, който е нарушил посочените правила за поведение при управление на МПС и по този начин е причинил имуществени вреди другиму. Този извод се потвърждава и от обстоятелството, видно от уведомителните писма по повод процесния полицейски доклад.

По делото е безспорно установено, че ответникът е управлявал МПС без сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, която би покрила причинените от него вреди на трети лица. Това обстоятелство се установява от приетата като писмено доказателство - Справка, изготвена от Гаранционен фонд въз основа на данните от Информационния център към него. Съгласно чл. 292 КЗ /отм./, процесната Справка, изготвена от Гаранционен фонд, до доказване на противното, удостоверява застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, началната и крайната дата на покритието, съгласно разпоредбата на чл. 295, ал. 7 КЗ /отм./. Ето защо съдът приема, че Справката от Гаранционен фонд, има формална и материална доказателствена сила на официален документ, придаден от закона, по смисъла на чл. 178, ал. 1 ГПК.

Освен фактът на ПТП и противоправно поведение на ответника, от доказателствата по делото се установяват и останалите признаци от фактическия състав на неправомерното увреждане – настъпването на вреди и причинната връзка между тях и виновните действия на ответника.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства категорично се установява наличието на причинно – следствена връзка между противоправните действия на ответника и настъпилите вреди.

Следователно, съдът приема за установено, че ответникът П. носи отговорност на деликтно основание.

Предвид изложеното, съдът приема, че са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 288, ал.1, т. 2, б. „а“ КЗ /отм./, съгласно които Гаранционният фонд изплаща обезщетения по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за нанесени имуществени вреди, когато виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Поради което са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 288, ал. 12 КЗ /отм./ след изплащане на обезщетението фондът да встъпва в правата на увредения собственик на МПС до размера на платеното - причинна връзка между нанесения вредоносен резултат и противоправното поведение на ответника, липса на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска

отговорност“ на автомобилистите, по отношение на управлявания от него автомобил и заплатено застрахователно обезщетение на третото лице.

Ето защо съдът намира, че предявеният иск е основателен и следва да се уважи изцяло. В съответствие с изискването на чл. 86, ал.1 ЗЗД сумата 7 700,89 лева, следва да се присъди ведно със законна лихва от завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78 ал.1 от ГПК ищеца има право да получи направените по делото разноски в размер на 1113,09 лева, от които 308,04 лева за платена държавна такса, 715,05 лева за възнаграждение на особен представител и 90,00 лева за превод от заклет преводач.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание 288 ал.12 от Кодекса за застраховането/отм/ вр. с § 22 от Преходните и заключителни разпоредби на КЗ от 01.01.2016 г., във връзка с чл.45 от ЗЗД, Т. С... П. ЕГН *****, от с. Й...Г..., общ. С..., обл. П... ул. „...“, да заплати на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет. 4, представляван заедно от М... К... и С.... С... С.М., съдебен адрес: гр. П..., ул. „Ш... с... №, вх... ет... ап..., сумата от 7 700,89(седем хиляди и седемстотин лева и 89 ст.)лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди възстановени на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Г.. за щетите по увредените л.а. “Т.. А... л.а. “V... G...’ с рег. № ..., ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба – 25.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 1 113,09(хиляда сто и тринадесет лева и 09 ст.) лева деловодни разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му до страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____